

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Felolós szerkesztő:
DR. FUCHS LIPÓT.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Fő-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A bártfafürdői játékbank.

— A magyar Monte-Carlo. —

Lapunk utolsó számában egy hír kapcsán ráutaltunk a bártfafürdői Park-klubban naponta lejátszódó botrányos jelenetekre, melyeket az egyre örületesebben dagadó játékszenvedély produkál. Megemlítetük, hogy tárgyamég visszatérünk.

A posvány bűzhödt gőzeit megszűre elviszi a szél. Immár a főváros is tudomást szerzett a bártfai botrányos állapotokról és a fővárosi sajtó hosszú közleményekben foglalkozik Bártfa szennyviszonyaival. Eddig elfojtott lelki felháborodásunkat mi sem gyűrhetjük le tovább. Le kell rántanunk a lepiet az elharapódzott erkölcsi bomlásról, melynek penészgombái buján burjánzanak Bártfafürdőben.

A játékbank megteremtése már magában bűnben fogamzott eszmé volt. Két eshetőség van csak. Vagy piszkos haszonlesés inspirálta az eszmét, dolgos, munkás emberek verejtékben megszerzett és nélkülözések közt megkuporgatott filéreire való éhes kapzsiság, vagy pedig a szenvedély oly perverz elfajulása, mely már csak elvérző lelkek élet-haláltusájában találja bennül idegeinek vérszomjas kéjét.

Évekkel ezelőtt egy külföldi vállalat a Margitszigeten akart játékbankot fölláttatni. A magyar társadalom akkor lemondott a várható nagy haszonról, fölláttatja a kecsesgömb idegenfogalmat és erkölcsi fölháborodással foglalt állást a terv ellen. A kicsi Szerbia, melyet oly szívesen nevezünk a botrányok melegágyának, hasonlóképpen utálatlalt utasította vissza a szemérmetlen ajánlatot. És most itt, magyar földön, magyar úri társaság tart fönn egy ilyen nemtelen üzletet és szípolozza ezt a szegény nemzetet.

Igenis: egy játékbank! hiába az ellenvetés! — írja a PESTI HIRLAP — a ki Monte-Carloba csak egyetlen egyszer is bepillantott, az tudja látja, érzi, hogy a bártfai Park-klub nagyterme, a hol az «ártatlan» lovacskajáték folyik, csak oly roulette, mint a montecarloi vagy nizzai

kaszinóé, mert e helyütt épp úgy otthagynak a fogát bárki, mint amott, sőt ezerszer károsabb amannál, mert nem szükséges az illetőknek nagy költséggel a Riviera-ra utazniok.

A betegek, a kik a vasas-fürdőbe jönnek, hogy erőre kapjanak, ott ülnek dült ábrázattal, sápadtan, remegve az izgalomtól, lesik kidülledt szemmel a szerencse forgandóságát. Ez a gyógykúra Bártfán.

Hogy aztán ezt oly idegeket szétromboló eszközzel éri el és erre oly izgató csalétekekkel vezeti a fürdőközönséget s maholnap az egész országot, az az illetők baja, hiszen nem kényszeríti őket a játékra senki és semmi.

És mindez Magyarországon történik. Egy népes magyar fürdőhelyen, a magyarság jobb híre-neve érdekében. Örvendetesen jönnek már mindentől pompás fenyesésért, nagyszerű levegőjéért és vasas forrásvízeiért a külföldiek is. A fővonzóerő azonban maholnap a napot s éjet egybefoglaló kártyabarlang léssen, a mit oly kegyetlenül tilalmaz a magyar törvénykönyv és minden tisztas erkölcsiség.

Tavaly óta korrumpálja a felvidéket s az ideözönlő ezernyi vendégsereg apraját-nagyját, férfiát-asszonyát ez a társasclub mezébe öltöztetett bűnbarlang. És ez is — mint annyi más, hasonlóképpen hasznos intézmény — gróf Tisza István miniszterelnöksége idején keletkezett, az ő egyenes elnézésével. S megkapta — ha ugyan megkapta — az engedélyt rá báró csetei Herzog Péter, a bártfai fürdő-részvénytársaság elnöke, a kinek tulajdona is állítólag a részvények javarésze.

A Park-klub most ezen vádak ellen védekezik. Pedig védekezésével mindenkit tévedésbe ejthet, csak éppen azt nem, a ki közvetlenül észleli a Klub működését. Minden bank után előzetesen 10%-ot, utólagosan még 5%-ot szed a bank. Ez a jövedelem naponként legalább 800, néha 1500—2000 kor-t tesz ki, úgy, hogy ha a játékosok utolsó garasukat is ott veszítik, a bank uszorahaszna mégis megvan. A hi-

vatalos védekezés elkápráztat némely józanítéletű embert is. Azt mondják, a Park-klub van hivatala Bártfafürdőből világfürdőt csinálni. Ott van Ostende. Ott is folyik a játék és hozza a vendégek, az idegenek ezreit és ezreseit. Ámde kik fordulnak meg ottan? Ostendébe amerikai, angol, francia milliósok hozzák el gazdag tőkéjüket. Fűtyülve, mosolyogva hagyják el a speciell elverni való «pár milliót» a bacc-asztalnál. De a bártfai 3000 fürdővendégnek 80—90%-a sokszor kölcsön fölvevett 500—600 forinttal jön és rengeteg adóssággal — lavinamódra növekvő váltólovaslással tönkretéve távozik a fürdőből. Egykoronás vendégjeggyel mindenki megvásárolhatja a belépési jogát. Ennek eredménye, hogy mint dögre a högölyök, úgy özönlenek hirhedt hamisjátékosok a bűntanyára. Számatalan budapesti sipista halászik ott a zavarosban.

És az eredmény nem késik. Oly jelenetek játszódnak le a hazardasztalok körül, minőket aljas lebujsok bűzhödt légkörre sem érlel meg mindennap. E mellett a Klub büszkén, mellét verdesve hangoztatja, hogy «úri» Klub.

A fékevesztett szenvedély sorra szedi már áldozatait. A kit hálójába kerít, azt már csak úgy engedi el polyp-karjaiból, mint pók a legyet, mikor utolsó életerejét és kiszípolozta már. Az Otthon-szállóban minap egy úrnő öngyilkosságot akart elkövetni, mert férje, vagyonának utolsó roncát otthagya a kártyán. Családok, férfiak, nők egyaránt az egészség megmentésére szánt összekuporgatott tőkét, a szájuk elől elvont falatot szenvedélytől megvakítva odadobják az örökké éhes Moloch torkába. És ez a szenvedély fenevadat csinál a leg-higgadtabb emberből is.

Ezek után undorral fordulunk el az erkölcsstelenség ezen színteréről és csak azt kérjük:

1. Van-e engedélye Park-klubnak a törvényileg tiltott szerencsejátékok folytatására? Ha nem, akkor miért és meddig tűri még a hatóság ezt a büntetendő cselekményt?

2. Kié a játékbank horribilis jóvedelme? Általános az azt tartják, hogy báró csetei Herzog Péteré. És ez a magyar főúr mindedig le nem cáfolta ezt a föltevést. Pedig reputációját csak így menthetné meg a játékasztalnál nyomorúságba jutott családok és az erkölcsi érzés vádjával szemben. Dr. F.

Thököly hamvai — Eperjesen.

Eperjes, 1905. aug. 2.

A magyar szabadsághősök egyik legnagyobb alakjának, Thököly Imrénének végleges nyugalóhelyéül a Műemlékek Országos Bizottsága Eperjesen az ágostai evangélikus templomot jelölte ki.

Ez az elhatározás Sárosvármegye és Eperjes város lakosságának minden rétegében örvendetes megnyugvást keltett, mert ezáltal teljesebbé megy régi, jogos és méltányos óhajta, hogy a legelső magyar szabadsághős itt nálunk, a Rákócziak megszentelt földjében aludja örök álmait.

E sír, melyet szentté kell, hogy avasson a hazafias kegyelet, zárandókútja lesz késő századokon át a városunk falai közt nevelődő ifjú generáció hosszú sorának, megihletve a gyermekszívek ezreit, beléjük olva a törhetetlen hazafiság megalkuvást nem ismerő érzetét s a benne fekvő nagy halott neimes emléke intő példál fog szolgálni az öregeknek is, hogy teükben ne egyéni önzés, a körülményekkel való pulya megalkuvás, de mindenkefelett a haza üdve, java vezesse.

Évezredes múltja e nemzetnek a szakadatlan küzdelmek láncolata.

Védőbástyája lévén a Nyugatnak, öntentartásáért vívott harcában kész prédálú kinálkozott áldott földjére, uralmára fenekedő szomszédainknak.

Tatár pusztítását sirta, török uralmát nyögte, energiáját azonban csupán a belviszaly volt képes benítani.

Elleneink minden törekvése a nemzet leigázására és faji jellegünk eltörlésére irányult.

S a magyar történelem bizonyítja, hogy ügyünket elbuktatni saját véreink segítettek.

Ha ez nem sikerült, azon férfiaknak köszönhető, kik e szomorú időkben rangot, vagyont és egyéb önző egyéni célokat nem tekintve, életüket a hazának, ragyogó tehetségeiket a nemzeti ügynek szentelték, felrúza rezignált állapotából az országot, hogy védje meg legnagyobb kincsét, melyet e nagy emberek legtöbbször vérükkel szenteltek meg: a szabadságot.

E férfiak egyik legkiválóbbika Thököly Imre volt.

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer:

nál, egymint

tüdőbetegségeknel, légzőszervek hurutos bajainál, idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik.

Emeli az étvágyat és a teetsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. — Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 kor-ért kapható. — Figyeljünk, hogy minden üveg alantú czeggel legyen ellátva:

F. Hoffmann-La Roche & Co vegyészeti gyár Basel (Svájc).

Hamvai nemsokára itt, a magyar haza e nemzetiség-lakta földjén fognak pihenni, emléke pedig köztünk él majd, hogy példájával erősítsen, serkentessen bennünket a mostani nehéz időkben is.

S ha egykor ez ország rátér a nemzeti fejlődés biztos alapjaira s a Rákócziak földjének minden fia kezét fogva, fogja majd kivenni illő részét e nagy nemzeti munkából, a nagy halott szelleme sokat felejtet a mult keserűségéből s záloga lesz a kuruc-föld sovén magyarságának.

A városi tisztviselők fizetésemelése.

A drágaság, a megélhetési nehézsége indokolja Eperjes tisztviselőinek azon kérését, mely oda irányul, hogy a város tisztviselőinek fizetési ügyét rendezze.

A városi tisztviselők túlnyomó többsége egy kérvényt nyújtott be csütörtökön a polgármesterhez azzal a kérelemmel, hogy azt a képviselőtestület elé terjessze. A kérvényben elpanaszolják a tisztviselők, hogy mily nehezek Eperjesen a megélhetési viszonyok. Kéri a képviselőtestületet, hogy törzsfizetésük 20% arányában 1905. július hó 1-jétől számítandóan, drágasági pótlékot szavazzon meg nekik. Felemlítik a kérvényezők, hogy Bártta és Kisszeben tisztviselői a drágasági pótlékot már 1904. január hó 1-jétől élvezik.

A tisztviselőknél ezen kérése jogos, mert míg az állami tisztviselők fizetési ügyét rendezték, addig az ő fizetésük a régi maradt; a megélhetési viszonyok pedig fényleg nagyon megnehezültek városunkban. Állami tisztviselőnek előléptetésre van kilátása, — a városnál ez a legtöbb esetben ki van zárva.

Több városban, éppen erre való tekintettel, a tisztviselők korpótlékot kapnak, a mi ha nem is vehető előléptetés-számba, mégis bizonyos szolgálati év eltelte után fizetésjavítást biztosít nekik.

A városi tanács legközelebb fog behatározni a kérdéssel foglalkozni, mely alkalmasint a legközelebbi közgyűlés napirendjére fog kerülni.

Profétaság mint üzlet.

Rendőrség mint impresszárió.

A csodában és titokzatosságban való hit még mindig élénken él az egyszerű emberek gondolatvilágában. Kuruzslók, varázslók, jósök és javasasszonyok kitűnően tudják kamatoztatni az egyszerű emberek hiszékenységét és hiába üldözi őket a törvény, titokban nagyszerűen élnek a félműveltek pénzén. Eperjesen azonban nyíltan, sőt hatósági engedéllyel üzi csalátsait egy gondolatolvasó, ki csodarabbinak adja ki magát s buta hókusz-pókuszokkal, ostoba szólásmóddal sarcolja a hozzá forduló közönséget. Sőt annyira nyíltan üzi szélhámoskodását, hogy nem riad vissza apró röp-cédulák terjesztésétől sem, a melyeken magyar és német nyelven hirdeti látokai tudását. Felvilágosodott ember józult kacsag a butaságra épített spekuláción, B. József világhírű gondolatolvasó ezzel nem törődik, neki kell az egyszerű, zaklatott életű szegény, nyomorúsággal, bajjal, titkolt fájdalommal küzdő félműveit ember, ki elhiszi a kabalák számárságait, sőt hálás is érte, mert hisz és fizet s a mi fő, küld újabb embereket. A dologban a legmeglepőbb azonban az, hogy B. József profétát a kassai rendőrség a város területéről kitiltotta, nálunk meg rendőri engedély mellett butítja és sarcolja ez az ember a népet.

SZINHÁZ.

Szintársulatunk Nagykárolyban. Krémer Sándor, az eperjesi színház igazgatója, társulatával jelenleg Kisvárdán

működik. Nagykárolyba augusztus hó 20-ikán megy, hol szeptember 29-ikéig marad. A szintársulat október hó 1-jén kezd meg működését Eperjesen.

Kornai Margit vendéjátéka. Kedden kezd meg szintársulatunk volt primadonnája: Kornai Margit, a három estére terjedő vendéjátékát Kolozsváron. Első este a «János vitéz» címszerepét fogja játszani, a második este, szerdán, az «Ingyenélők» Sárkáját, s végül csütörtökön az «Aranyvirág» címszerepét. A vendégszereplés szerződötési célból történik.

Pataki Riza és a fővárosi rendőrség. A POLGÁR című fővárosi reggeli újságból olvassuk, hogy Pataki Rizának — kit közönségünk itteni szinpadjára de még inkább botrányos utcai szerepléséből ismer — ismét kellemetlen konfliktusa volt a fővárosi rendőrséggel. Azután, hogy Eperjesen a kritikájával, Szatmáron a hitelézőjével és a bírósági végrehajtóval jött összeütközésbe, nem csodálkozunk rajta, hogy a harcias szellemű drámai szende a Városi Színház előtt, majd a Hermina-úti rendőrségben olyan parázs verekedést rendezett két rendőrrel, a minőre a legvénebb riporterek se emlékeznek. A dolog úgy történt, hogy Pataki Riza kutyája megtépázta egy kis fiú nadrágját s midőn a 203. sz. rendőr e miatt kérdőre vonta s kutyáját megfigyelés végett el akarta vinni, a művésznő nekiesett a rendőrnek, az nem bírta vele s társát hívta segítségül, ketten aztán alaposan elbánták vele. A tudósítás szerint az őrszobában is folytatták a brutalitást s kékre-zöldre verték öngagságát.

HIREK.

Új kamarás. A HIVATALOS LAP közlése szerint a király roskoványi Roskoványi Dezsőnek, a váci G. sz. honvédszázadrezred kapitányának a kamarási méltóságot adományozta.

Áthelyezés. Balpataky Zsigmondot, Kassa jeles állomástőnökét Fiuméba helyezték át.

A honvédség köréből. A honvédelmi miniszter Tiba Béla őrmestert a kassai 9. honv.-gyalozezredhez élelmezőtiszthelyettesé nevezte ki. A honvédség kötelekéből pedig elbocsátotta dr. Vaday Kálmánt, a kassai III-ik honvédkerületi nyilvántartásában álló, szolgálaton kívüli viszonybeli segédorvost; Lukovits Ödön kassai 9. honvéd-gyalozezredbeli tartalékos hadnagyot és Papp János, a kassai III. honvédker. parancsnokság nyilvántartásában álló, szolgálaton kívüli viszonybeli főhadnagyot.

Esküvő. Perényi Hermann gyógyszerész Abonyból augusztus 17-ikén lép házasságra Spiegel Melanie kisasszony-nal Kisszebenben.

Eljegyzés. Fränkl József eperjesi kereskedő eljegyezte Halmai Boriska úrhölgyet Kolozsvárt.

Halálozások. Várady-Szakmáry György m. kir. honvéd-százados, életének 46. évében, Lucsiván elhunyt. Halálát övegyenk, szül. Máriássy Ida úrasszony és kis árváján kívül Szakmáry Dezső kendei földbirtokos siratja.

Vojtovics István fulyáni gör. szert, kath. lelkész július 30-ikán, 59-ik életévében, Fulyánon elhalt. Temetése aug. 1-jén volt.

Neumann Simon, szorgalma és becsületese jelleme révén közisztalokban álló, derek eperjesi kereskedő hétfőn hosszú, káros szenvedés után meghalt. Temetése aug. 1-jén ment végbe nagy részvét mellett.

Özv. Valkovszky Mihályné szül. Tizedy Anna augusztus 1-jén d. e. 9 órakor agyszélhűdében, 56 éves korában elhunyt.

Reigl Ernő vasúti vendéglős hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

Petőfi halálának évfordulója. Hétfőn, július 31-ikén volt ötvenhatodik évfordulója, hogy a fejezregyházi síkon kilobbant a legnemesebb szív, meghalt a legnagyobb magyar költő, a dicső szabadságharc lángelkű lautos, Petőfi Sándor. Tüzlángú meteorként tűndöklött a haza egén, lelkesedést öntve a szivekbe, tette serkentve a petyhűdt karokat. Olyan volt elmúlása, a minőt kívánt főséges rapszodiájában. Elestet a harc mezéjén, csaták zajában, a melyre az ő leltáján kelt az első riadó. Azonban örökbe hagyta nekünk lángoló szívét, a mely ott él költészetében. Hétfőn, az évforduló napján, bizonyára sok magyar szívben hálásan éled fel a szabadság hőselkű apostolának, Petőfi Sándornak dicső emlékezete.

Iskolai alapítvány. Barkány Leo sebeskellemesi lakos az ottani népiskolánál 2000 koronás alapítványt tett a magyar nyelvben legjobb előmenetelt tanúsító tanulón jutalmazására.

Közgyűlés. A Sárosvármegyei Orvosszövetség augusztus 10-ikén a vármegyei háza kistermében közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyszorozata: Jegyzőkönyv felolvasása s hitelesítése. Tisztviselők jelentése Pénztárvizsgálat. Tisztikar és választmány leköszöntése. Tisztikar s választmány megválasztása.

A bártfai Anna-bál. Anna napja a legkedvesebb nyári névnap, a mikor a kerti tisztásokon, szalétki felhomályában, terített asztalok mellett toaszt hangzik, pohár cseng, tréfa, kacaj rebben és minden szív láthatatlan virágfüzereket fon egy ünnepelet haj koronájára köré; midőn a fűrdők tánctermében felhangzik a zene, a nyomába kel a jókedv, a tánc stb. Így képzelte ezt a napot a bártfai fűrdőigazgatóság is, a mikor az ezévi Anna-bál előkészületeit megette. A szombati Anna-bál azonban sikertelenség tekintetében messze túlhaladta összes elődjét. A közönség oly gyéren és lassan gyülekezett, hogy csak 11 órakor lehetett a táncot megkezdeni, a melyen néhány megyénkbeli családon kívül csak kevés fűrdővendég vett részt. Alig indult meg azonban a tánc, éjfélkor a villanylámpák elaludtak és pislogó gyertyalángok sem tudták többé a táncedvet és hangulatot ébren tartani — az is csakhamar elaludt. A nagy reklámdobban hirdett Anna-bál oly silány volt, akár csak sok más fennenn kicicsért, világgá kürtölt reklámciikk.

Öngyilkos díjnok. Bolla János Sándor városi díjnok vasárnap délután szíven lötte magát s nyomban meghalt. Tettének oka gyógyíthatatlan betegsége volt. Bolla János 36 éves, nőlen. Három év előtt sorvadásba esett. Betegsége már annyira előrehaladt stádiumban volt, hogy már három hónap óta e címen szabadságon volt. Vasárnap nagyon rossz napja volt. Délután határozta el magát tette, elővette elrejtett revolverét és szíven lötte magát. Az előhívott rendőrorvos már csak a beállott halált állapíthatta meg.

Gazdasági ülés. A Sárosvármegyei Gazdas. Egyesület igazgatóválasztmánya hétfőn délután ülést tartott. A folyóügyek elintézésé után a cigány-kérdés rendezése került szóba. Az igazgatóválasztmány az ügy tanulmányozására és ezután javaslatételre bizottságot küldött ki, melynek tagjai Piller Kálmán, Roskoványi Miklós, Tahy József és Lukovits Aladár lettek.

Vízbefúlt gyermek. Kuhár János tizenkétéves csizmadia-tanonc szombaton több társával együtt kint fűrdött a malomárokban a malom alatt. A rendőrség megtiltotta e veszélyes helyen a fűrdést, de részint

a gyermekeknek engedetlensége, részint pedig hiányos rendőri ellenőrzés miatt mindig fűrdöttek ezen helyen. Szombaton áldozata volt a malom alatti helyen való fűrdésnek. Kuhár János, a ki három nappal a szerencsétlenség előtt került ki az árvaházból, fűrdött ott. Fűrdés közben a malom alatti turbina alá került. Az ott levő ördög elragadta a sikoltozó gyermeket, ki élve nem került többé ki onnan. Társai, kik nem tudták pajtásukat kimenteni, a rendőrségre futottak. A késő esti órákban vas-horoggal halászták ki az élettelen tetemet.

Szociálista gyűlés. Az eperjesi szociálisták, mintegy háromszázan, vasárnap d. u. népgyűlést tartottak. A gyűlésen a munkások helyzetét, az általános választói jog szükségét tárgyalták Haues Károly, a kassai szociálista-part kiküldötté és Udvarhelyi Gyula szónokoltak.

A rendőrlétszám emelése. A lapunkban is többször szóva tett rendőr létszám felemelése a keddi nappal megtörtént. A rendőrlétszám ugyanis augusztus 1-jével hat rendőrrel felemeltetett.

Hivatásának áldozata. Ma a hajnali órákban Mráz János tehányi bírónak bejelentették, hogy a szentistváni alagút előtt holtan összezúzva, darabokra tépve találtak meg Zimmermann János ottani ört. A tájadalomtól agyongyötört Zimmermann Jánosné a bíróhoz futott, segítséget kérve, de hát a tehányi bíró egyebet nem tehetett, mint tudomására juttatni a szomorú esetet a csendőrkörületi parancsnokságnak. Zimmermann János valamelyik vonat gázolta el, miközben éjszaka hivatását teljesítve az alagutat bejárta. A megindított vizsgálat lesz hivatva földeríteni, hogyan történt a borzalmas eset.

Értesítés. A tiszai ág. hitv. evang. egyházközelet eperjesi Kollégiumának főgimnáziumában a beiratások szept. 1., 2. és 4. napján tétetűsek; a tanítás szept. 5-ikén kezdődik. A javító, felvételi és magánvizsgálatok aug. 30. és 31-ik napjain folynak le. A tandíj az egész tanévre 40 korona, mely két részletben fizethető: a beiratáskor és febr. 1-jén. Ezenkívül minden tanuló fizet vegyesdíjak címen 13 kor.-t. illetve az először beiratkozók 17 kor.-t. A mult iskolai évben 36 tanuló részesült egész-, illetve féltandjelengedésben, vallásfelekezeti különbség nélkül. A koll. főgimn. növendékei vallásfelekezeti különbség nélkül részesülhetnek a kollégiumi tápintézet kedvezményeiben. A tápintézet egész évi díja ebédért és vacsoráért 150 korona, csupán ebédért 84 kor. Ezen díjakból elengedésnek is van helye. A főgimn. tápíjfelengedéseknek összege a mult évben 800 korona. Intézeti és más jellegű ösztöndíjak, prémiumot élvezett a mult tanévben 42 tanuló 2851 kor. összegben.

Panasz a telefon ellen. Az előfizetők közül többen — köztük néhány közhivatal is — panaszt emeltek az eperjesi m. kir. távbeszélőhivatal ellen, pontatlan kezelés miatt. A kassai m. kir. posta- és távirdeigazgatóság a panasz következtében megindította a vizsgálatot s ennek eredményeképpen utasította az Eperjes 1. sz. posta- és távirdehivatalt, hogy a hozzá érkező panaszok okait azonnal szüntesse meg és a távbeszélőváltót kifogástalanul kezelje. Ezzel kapcsolatosan még csak arra hívjuk fel az igazgatóság figyelmét, hogy a nyilvános telefonkészüléknél nincsen asztalka, a minék szükségét feleslegesnek tartjuk bővebben részletezni.

Sáros-Enyiczke állomás. A kassai kereskedelmi- és iparkamara a kereskedelmi miniszterhez intézett fölterjesztésében kéri, hogy a vidékre való tekintetből

Sáros-Enyiczken megállóhelyet létesítsen. A kérelmet valószínűleg teljesíteni fogja a miniszter.

* **Az eperjesi kereskedő-ifjak mozgalma.** Az eperjesi kereskedő-ifjak — kassai társaikkal egyetemben — mozgalmat indítottak a vasárnapi munkaszünet tárgyában. Mint bizalmas helyről értesülünk, a kereskedő-ifjak a sztrájkot sem tognak tartózkodni, hogy céljukat elérjék.

* **Nagy ékszerlopás.** Grünwald J. helybeli aranyműves, mint rendszeren, úgy kedden délben is bezárva üzletét, haza ment ebédelni. Ebédéről visszajöve ki akarta nyitni üzletének becsukott ajtaját, s legnagyobb csodálkozására ezt nyitva találta. Nagyobb volt azonban meglepetése, midőn észrevette, hogy a kirakatban elhelyezett órák és láncok közül egy esomó hiányzik. A hiányzó tárgyak értéke 400 kor.-t meghalad. A hiányzó tárgyak közt van több Roszkopf-óra is. A meglöpött kereskedő kétségbeesve rohant a rendőrséghez, mely most az ismeretlen tettest nyomozza.

* **Sikkasztó pincérleány.** Jancsó Lujza húszéves pincérleány — a ki rendőrkapitányunk egy legújabb üdvös rendelkezését a maga részére nem tartotta elég csábítóknak — szombaton este inkognitó elutazott Eperjestről, magával vitte azonban szolgálatadójának Gv. Reiner Gézáé eperjesi vendéglősnének 62 koronáját, hogy a kirándulása annál kellemesebb legyen. Most rendőrségünk keresi a sikkasztó leányt.

* **Verekedő katonák.** Vasárnap d. u. összehálokzott két baka. Összehálokzásuknak veredés lett a vége. A finálét a szokásos betört fej képezte. Érdekes, hogy sem rendőr, sem őrség nem jelent meg a helyszínén.

* **A bártfai posta** ellen egyre jobban halmozódnak a panaszok. A posta felületes nemtörődomséggel kezeli a küldeményeket és ha első látásra nem tudja a pontos lakcímet, vagy ha a címzett időközben lakást változtatott, akkor a posta nem kutatja ki a címet, hanem visszaküldi vagy heverteti a küldeményt. Ez persze a legkényelmesebb «elintézés», de sem a fürdőnek, sem a magyar posta reputációjának nem válik dicsőségére.

* **Tűz.** Vasárnap este 9 órakor Alsósebesen kigyulladt *Miska* Mihály háza és porig égett. Az összesereglett falubeliek munkája megakadályozta a tűz továbbterjedését.

* **Agyonrugta a ló.** Nagy Lajos lemes vendéglős Sándor nevű 19 éves fiát szombaton saját vigyázatlansága következtében lóva agyonrugta. A táviratilag kirendelt dr. Hartmann orvos még életben találta a szerencsétlen sebesültet, de minden mentési kísérlete kárba veszett, mert pár órai kómádás után kiszenvedett. Hétfőn temették el nagy részvét mellett a szerencsétlenül járt fiatalembert.

* **Az eperjesi rendőrkapitány** néhány nap előtt rendeletet adott ki, melyben az összes vendéglők, kávéházak és egyéb nyilvános helyiségek tulajdonosait arra kötelezi, hogy női személyzetüket hetenkint orvosi vizsgálatnak vessék alá, mert ellenesetben a női személyzet tartását nem engedi meg. Ezen rendelet — ha alapjában véve üdvös állapotokat céloz is — ily általános keretben az említett üzlettulajdonosokra sérelmes, mert a fennálló szabályrendelet szerint a rendőrkapitány csak konkrét panasz és beigazolt közegészség elleni kihágás alapján jogosult az orvosi vizsgálat elrendelésére, nem pedig ily általános vizsgálat statálására. A vendéglősök és szállodások személyes

felelőssége pedig csak akkor áll be, ha ilyenmű visszaélés az ő helyiségükben tudtukkal és hozzájárulásukkal történnek. Egyébként az 1901: XX. t.-c. 8 §-a alapján a kérdéses rendelet — tekintettel arra, hogy az azonnali végrehajthatósági záradékkal ellátva nincs — csak a végzés jogerőssége után hajtható végre. Úgy értesülünk, hogy az érdekeit üzlettulajdonosok indokolt felelősségüket máris beadták.

* **A hírlapok utcai elárúsítása.** Úgy a fővárosban, mint a vidéken általában a panasz, hogy a hírlapok és egyéb nyomtatványok utcán vagy házalás útján való elárúsításra kiadott miniszteri rendeleteket a lapkiadók és elárúsítók nem tartják be. A belügyminiszter ma rendeletet intézett Sárosvármegye alispánjához, melyben a következőket rendeli el: A hírlapok utcai elárúsításával testleg nyomorékok vagy másképp megbotránkoztatott külsejű egyének, valamint iskolaköteles korban álló gyermekek meg nem bízhatók. A miniszter elrendeli, hogy a tanaköteles korban levők (6 — 15 évesig) hírlapelárúsításra erkölcsi és tanügyi okokból a tanidő alatt egyáltalán nem használhatók fel. Az ismétlőiskolásoknak (12 — 15 évesek) azonban — tekintettel arra, hogy ezek az iskolai nagyszünetekben az oktatástól nem vonatnak el, kivételesen megengedhető, hogy július és augusztus hónapokban, ha csak más iskolába nem járnak, a hírlapokat az utcán árúsíthatják.

Bártfa lángokban.

Bártfa városában, melynek $\frac{3}{4}$ része csak három év előtt esett tűzvésznek áldozatul, ma ismét óriási pusztítást végzett a falánk elem. A tűz a vasúti indóház közelében keletkezett és a nagy szélvihartól hajtva, végigseper a leginkább szegényebb nép által lakott utcákon. A tűzoltóság a nagy szél és vízhiány miatt tehetetlennek bizonyult. Egy csecsemő-gyermek a tűzben halálát lelta. Tudósítónktól a következő távirati jelentéseket kaptuk:

10 óra 15 perc.

Bártfán reggel 8 kor tűz ütött ki. A nagy szárazság és a nagy szél miatt egyre terjed. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

12 óra.

82 ház eddig leégett. A tűz egyre terjed.

1 óra.

Tűz egyre terjed. Eddig 102 ház és melléképületek égett el. Egy szobásgyermek egy égő házban bennégett.

2 óra.

Az oltást nehezíti, hogy az oltáshoz szükséges vizet a Lukaviczabóli és a Tapolybóli kell hozni. Az oltást a tűzoltók és vasúti alkalmazottak végzik. Tűz még egyre terjed.

2 óra 30 p.

A tűz a vasúti indóház mellett egy kis viskóban keletkezett s a fürdő felé vezető úton húzódik. A kár óriási, mivel a házak nem voltak biztosítva. Temérdek marha, ló, disznó esett a tűz áldozatául.

2 óra 50 p.

A tűz javarészt lokalizálva van.

LEGÚJABB.

Távirati és telefon-jelentéseink.

A válság.

Budapest, augusztus 2. Semsey Boldizsár országgyűlési képviselő levélbeli felhívására ma a következő szabadelpárti képviselők tartottak értekezletet a Nemzeti Kaszinóban: Dániel Ernő br., Szmracsányi György, Csillag György, Miklós Ödön, Nagy Ferenc, Semsey Boldizsár, br. Dániel Tibor, Issekutz Győző, Mikszáth Kálmán, Raisz, Apáti, Demkó, Szivák, Radisics. Semsey az ülés elején üdvözölte a megjelenteket és felkérte, hogy a tanácskozás idejére e konferencia

megalakulása céljából válaszzák meg az elnököt. Elnök br. Dániel Ernő lett. Semsey Boldizsár a konferencia célját méltatva, kifejté, hogy a konferenciának célja a kibontakozás elősegítése. A konferencia több napot fog igénybe venni.

Terjed a nyakszirtmerekedés.

Trencsénből táviratozzák, hogy ott a nyakszirtmerekedés kezd járványosan fellépni. Ma délelőtt nyakszirtmerekedésben egy Policzker Berta nevű úrileány meghalt.

Konstantinápolyból jelentik: a szultán merénylőjét még mindig nem sikerült elfogni. Tegnap több örményt tartóztattak le, de ma bizonyítékok hiányában szabadon bocsátották.

Látogatás a gondolatolvasónál.

— Fogas kérdések. —

Hír: Városunkban pár nap óta gondolatolvasó tartózkodik, ki megmondja «a multat és jövődöt».

(Belépek a proféta lakába. Éppen pörköltet eszik tüzőrára. Háromlábú széken ül. A szék negyedik lába ugyanis el van törve.)

— Jónapot kívánok!

— Salemelekum, mondja ő. Uraságod orrának büszke, magasbatorró hajlásából látom, hogy nagy úrral és szellemmel van dolgom. Oh parancsol velem, Caesar!

(Hm, gondolom magamba, ügylátszik tényleg valami tehetséges ember. Ime, első pillanatra eltálla, ki vagyok.)

— Hát szeretnék egyet-mást megtudni. Oly dolgokat, miket e városban senki sem tud. A mi ezidő szerint az örök titokzatosság homályába van burkolva és a sűrű jövő rejt méhében.

— Halljuk a kérdéseket!

— Első kérdés: Vajjon megles-e valamikor, ha igen, mikor a vízvezeték Eperjesen? Mikor ölt testet ez ige?

(A gondolatolvasó homlokát mely redőkbe vonja. Kabisztikus mozdulatokkal, különböző hieroglifákat rajzol a kihűlt pörköltébe; lassanként elsötétül a szoba és tömjénfüst pálinkaszaggal vegyesen kavargat a levegőben.)

— Vízvezeték... hm... víz... látom, azaz hogy nem látom... 10 év... 100 év... 200 év... semmi, semmi... csak csatorna, bacillus, sok bacillus, tifusz, kolera...

(A proféta megtörtl izzadságtól gyöngyöző homlokát. Megdörzsöli szemét és lemondással suttagja.)

— Nem tudok e kérdésre felelni. Tudomány, sejtés és feltevés nem képesít a megoldásra. Én a jövőbe csupán egy bizonyos határig, kétszáz esztendő eseményeit látom előre. Ámde 200 esztendőn belül az eperjesi vízvezeték nem szerepel a kulturhistóriában eseményként. Azért hát egyszerűbb, más kérdés feltevését kérem!

— Második kérdés: Megkapjuk e Eperjesen a határrendőrséget?

— Bocsánat, én lengyelzsidó vagyok. E kérdésre megtagadom a választ.

— Akkor hát

«nem kértem én tőled, mikor lesz nyár, azt sem kértem, sokáig élek-e, csak azt mondd meg, babámé lesz-e?»

— Kérem, sajnálom, de erre a kérdésre adandó válasz nem tartozik a hatáskörömbé. Erre nem vagyok illetékes. Ezt kérdezze meg, legyen szives — a cserebogarától!

— No, találja el, mire gondolok most?

— Arra, hogy 1 vagy 2 koronával honoráljon-e engem.

— Nem. Hanem arra, hogy magának, kedves jóvendőmondo — nincs jövője!

Pál

Rádala.

Egy kiránduló megjegyzései.

Közl.: Székely Adolf.

Nem mondom újat, ha azt állítom, hogy alig van város, melynek szebb vidéke és több kirándulási helye volna, mint Eperjesnek.

Honnan van mégis az, hogy e gyönyörű vidéket oly kevesen ismerik és kirándulási helyeink oly néptelenek?

Ennek igen sok oka van, még pedig általános és speciális. Az ember gyarló teremtés. Gyarlóságánál fogva rabja a szokásnak és a megszokott mindennapi élet kerékvágásából magát kizökkenteni nem engedi.

Az a kereskedő, a ki megszokta, hogy egész nap az üzletben legyen és hogy vasárnap délután a kávéház sűrű füstjét magába szívja, a ki különben szakít napnak annyi időt, hogy ebéd után magánkint feketére menjen — csupán megszokásból: a világért sem változtatná meg ezt a rendet egy kirándulás kedvéért. Ilyen a tisztviselő, iparos és más foglalkozású ember is. De hibás a mi nevelési rendszerünk is, habár nem tagadható, hogy e tekintetben némi javulás tapasztalható. A mai nemzedék majdnem teljes ifjúságát az iskola falai között töltötte. A természet szépségei iránt érdeklődésünket föl nem keltették. A helyett, hogy szülőföldünkkel megismertettek volna bennünket kirándulások által: földrajzot «emléz»-tek velünk. A helyett, hogy a természet megkedveltették volna velünk: megutáltatták velünk az ózonos fenyőt, a bódító illatú virágokat — a természetrajzzal.

Még soha se éreztem olyan ismeret-hiányt, mint most, hogy gyermekeimmel nap-nap mellett bolyongok a szabadban. Bármilyen társaságban, ha szóba kerül valamely téma: az ember valahogy kivághatja magát. De a gyermek őszintébb és szigorúbb. Ő egyenes kérdést intéz hozzám: «Apuka, milyen virág ez?» «Hogy hívják ezt a bogarat?» A mire az én válaszom egy őszinte beismerés: «nem tudom gyermekem». Gondolatban hozzáteszem: mea culpa, mea culpa.

Pedig mily nagy befolyással van a természet ismerete és szeretete az ember lelkületére, egyéniségére, egész valójára. Ebből meríthetünk ragaszkodást e drága hazához, mely a költő szavaival élve: Isten kalapjának a bokrétyája; a vallásosság, emberszeretet, önzetlenség, részvét, mind-megannyi nemes hajtás, mely a természet ismeretének tövéből sarjadzik.

A Savanyúvízre tettem a minap kirándulást. A midőn egy rengeteg tisztáza érkezünk, mely a legvalószínűsabb színű mezei-virágokkal ékeskedik, az elragadtatás hangján kérdezi kis leányom, ki a mult évben tanulta az első elemiben Ádám és Éva történetét: «Ugy e Apuka, ez az Istenke kertje?» «Igen, gyermekem», felelém, «ez az Istenkének a kertje, az egész erdő Istenkéé, minden az Istenkéé». «Hát itt, ebben a kertben lakott Ádám és Éva?» kérdezte tovább. A históriában már jártasabb vagyok, kapva-kaptam az alkalmon, hogy rehabilitáljam magam természetrajzi tudatlanságom miatt. Elmagyaráztam neki, hogy Istenkének egy másik kertjében laktak azok messze Keleten... Látjuk, hogy a romlatlan, naiv gyermek mily fogékony a természet szépségei iránt. Eleget félek, hogy Linné rendszere elveendi a kedvét Istenke kertjétől.

Ismerek embereket Eperjesen, kik itt születtek, nevelkedtek s nem voltak még a Petőfi-emlékgyejen, kik nem látták még a Széki-emléket. Meglepő volna az eredmény, ha statisztikailag kimutatnák, hogy hány eperjesi ember nem volt még Savanyúvíznél, Borkútnál vagy a Sárosi-várnál.

Az általános okokon kívül vannak helyi viszonyokban rejlő okok is, melyek ha mind nem is akadályozói a kirándulásoknak, a vidék megismerésének, de mindenesetre a kirándulást terhessé és kellemetlenné teszik.

Azt hozzák kifogásul, hogy: «jó, jó, hiszen szivesen kimennél valahová az erdőbe, de míg oda kijutunk, a porban, a perzselő napban?»... Hát ez nagy baj.

Eperjes nemhogy közelednék az erdőséghez, sőt távozik tőle, bármennyire is építik kifelé a házakat. Ezen már régen úgy kellett volna segíteni, hogy befásítsák az utcákat és utakat. Némely külvárosi utcában a köztisztaság egyenesen megbotránkozott. Mirevaló példának okáért az a személerakodás a Kálvária út hídjának jobb- és baloldalán. Ott áll ugyan egy tilalomtábla — de a szemét szembetűnőbb és állandóbb.

Vagy menjünk a Szentlászló-utca felé. A hogy a Dóbiás-féle háztól tovább haladunk, valósággal vissza kell tartanunk lélekzetünket. Az illemhelyek és disznó-ólok, a szemétdombok és kamrák mind az utca felé vannak építve; mikor esik, akkor a víz a piszkot mind az utcára hordja s ez oly borzasztó büzt áraszt, hogy olyankor arra menni kész nyavalya.

Ugyanígyen kifogás alá esik maga a Szentlászlóhegy is. A hogy az Erdei-laktól jövet lemegyünk a fürdőhöz és vendéglőhöz, előbb egy parasztház előtt kell el-mennünk, a hol állandóan annyi a trágya, a szemét, hogy csodálkozom kell, hogy: hogy tűrheti ezt Eperjes városa.

Borkútról csak azt jegyezzük meg, hogy az a mű meglehetősen ügyetlenül van építve. Az ember alig fér hozzá a csaphoz, mely rendszeren nem csurran, hanem csöpögn. És aztán az az egyiptomi sötétség. Ezen talán ablakkal lehetne segíteni a csapok előtt levő falon.

A Savanyúvíz felé gyönyörű út vezet, a tisztaságról nagyszerű kilátás nyílik s maga a Savanyúvíz völgye elragadó látványt nyújt. Itt az tűnt fel, hogy a kút lakattal van elzárva, a vizet pedig pénzért árulják. Pénzért se ad szívesen az az erdőkerülő — vagy tudom is én, hogy kicsoda — a ki ott lakik; úgy látszik, hogy nincs rá szorulva. Lakását — legalább nyáron — megirigyelhetné bárki. Kár, hogy Czeméte-fürdő felé Savanyúvízről nincs az út jelzése. Innen ugyanis félóra járás Czeméte.

Egyáltalán az útjelzések is tökéletesebbek lehetnének. A jelzés gyakran elmarad s ilyenkor az ember az *Ahdung*-jára van utalva. Az egyes kirándulohelyek nincsenek utakkal összekapcsolva. Miért nem vezethetne pl. rendes út Borkútról Savanyúvízre?

Czeméte-fürdő szintén gyönyörű völgyben fekszik, fegyvesekkel körülövezve. Áldozatkész és áldozatra képes város, vagy ügyes, értelmes és élelmes vállalkozó lendíthetne ezen inkább üdülő-, mint gyógyhelyen. Először is igen nehéz a közlekedés. Ha Eperjesről villamos- vagy motorkocsi járna Czeméte-re, akkor ez a fürdőhely tiszser oly nagy látogatottságnak örvendene. Igaz, hogy Czeméte most is telve van, lakást nem lehet kapni. De ez nem azt bizonyítja, hogy sok a vendég, hanem azt, hogy kevés a lakás. És miért nem építenek több villát? Mert nem bíznak Czeméte jövőjében, mely igazán csak Eper-

jes áldozatkészégetől vagy élelmes vállalkozásától függ. Nemcsak haladást nem, de sőt visszaesést tapasztaltam ott. Az egyedüli helyes útjás az, hogy a kút deszkával el van kerítve és a vizet könnyen kezelhető szivattyúval hozzák elő. Különböző határozottan visszaesés észlelhető. A leg súlyosabb kifogás az, hogy a fürdőjegyet kiadó német ember, a ki magyarul nem tud még annyit se, a mennyi egy jegy elárúsításához megkívánatik.

Vajjon egy horvátországi fürdőben megtűnk-e azt a jegykiadót, a ki magyarul beszél? Pedig Horvátország a mi társországunk s a magyar királysághoz tartozik. Nem tudjuk, hogy mi nagyobb: türelmünk vagy közömbösségünk? Én azt hiszem, hogy *bünnünk*.

Hiába kerestem Czemétén a vendégek listájának tábláját, mely annakelotte ki volt függesztve. A hinta, mely a gyermekeknek testgyakorlásul szolgált, szintén eltűnt. A fürdőszobák berendezése primitív ugyan, de az még nem volna oly nagy baj, ha csak a kádák volnának valamivel nagyobbak. Vállvetett munkával — értem ezalatt a közönséget is — ezt az üdülőhelyet fel lehetne virágoztatni, a mi végre is városunknak is hasznára válnék.

Általában társadalmunknak komolyabban kellene foglalkoznia azzal, hogy miként lehetne Eperjes vidékét, kirándulohelyeit hozzáférhetőbbé és látogatottabbá tenni; hogyan lehetne a természettől fölkinált

adományokat a közönség és a város javára értékesíteni. Nagyon üdvös volna például a Szentlászlóhegy és a Kálváriahegy közötti vonalon, mely a városhoz is közel fekszik, nyári-lakokat építeni. Villákat és olcsóbb házakat, faházakat egyaránt. Hány család, melynek nem telik arra, hogy fürdőhelyre menjen, venne fel szívesen ilyen nyári-lakot?!

Végtelen örömmre szolgált az, hogy a környékbeli tót nép gyermekei nagyrészt már magyarul is beszélnek. Érdekes dolog, hogy a mire a város és a felekezetek legkevésbébbet áldoznak, a népoktatásügy terén legnagyobb a haladás. Tudják t. olvasóim, hogy Eperjes sz. kir. város népiszkolájában 90 tanuló van egy osztályba beleszorítva? Tessék ezeket tanítani, nevelni, fegyelmezni és magyarosítani évi 600 frt fizetésért és 60 frt lakbérért! De a magyar tanító lángoló hazaszeretete leküzdö a társadalom közönyét és a bűnös társadalommal szemben védelmére kel a magyar nyelvnek és a magyar kultúrának.

Eperjes tanítói büszkék lehetnek az elért eredményre. Ki mondta volna 30 évvel ezelőtt, hogy Eperjes környékén magyarul fog hangzani a tót nép gyermekeinek ajakáról, hogy a kiránduló tót nyelv nélkül, tisztán a magyar nyelvel kaphasson útbaigazítást. Ezt nevezte koszorús költőnk a második honfoglalásnak.

Kiadja a szerkesztőség.

APRÓ-HIRDETÉSEK.

Mosónó házhöz jár munkába. Dolgos, megbízható. Címe: *Parga* Jánosné, Flórián-utca 8. szám.

Van szerencsénk a nagyérd. közönség becses tudomására hozni, hogy a **KASSAI BAUERNEBL-FÉLE** kitűnő

Koronasört

naponta frissen töltve, palackként 24 fillér árban minden mennyiségben házhoz szállítom. Palacksörben *havi abonement*-ot is elfogadok, naponta házhoz szállítva a sört.

Teljes tisztelettel **Gellért Testvérek**,
Bauernebl-féle sórraktár

Jó karban lévő, használt, kisebb alakú
pénzszekrény
megvételre kerestetik.

Cím a kiadóhivatalban.

A vas- és acélgyári igazgatóságánál
Krompachon

egy pár feleslegessé vált, hiba nélküli, 4 1/2 éves, 5.1 marok magas

fekete herélt-ló

eladó 1200 korona árban.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy az **eperjesi vasúti vendéglő bérletét** megkaptam. Jól étkezni vendéglőmben minden időben lehet. **Jó bort** és **Dreher-sört** szolgálok. **Társas-ebédek** és **vacsorák** rendezését elvállalom. **Olcsó árak! Pontos és figyelmes kiszolgálás!** Kiváló tisztelettel

Reigl Ernő

az eperjesi vasúti vendéglő bérleje.

5318. ügyszám.

Arverési hirdetmény.

Közhiressé teszem, hogy Neuwirth Jakob fanagykereskedő, budapesti lakos megkeresése folytán *Inbach Saló* felsősziléziai gleiwitzi lakos, késedelmes vevő veszélyére és költségére 33,000 (harmincháromezer) kubikláb *gyegenyefából ácsolt gerendák* a helyszínén Héthárs község vasúti állomásán folyó 1905. évi **augusztus hó 12.** — *tizenkettedik napján délután 3 órakor* készpénzfizetés mellett nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adni.

Eperjes, 1905. évi július hó 31-ikén.

Ács Vilmos s. k.,
múlt dr. Heckerzoni Árpád eperjesi kir. közgyűlésnek a kassai kir. közgyűlési kamara 18019.2. sz. rendelet-vényével kirendelt helyettese.

Arverési hirdetmény.

Sárosvármegyében Kiszfalva község határában fekvő, az ottani volt úrbéresnek erdejében *kihásvonalásra engedélyezett, lebélyegzett és megszámozott 354 db tölgytörzs* folyó évi **augusztus hó 16-ikán délelőtt 10 órakor** Kiszfalva a községi bíróság házában megartandó zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött szóbeli versenytárgyaláson a legtöbbet ígérőnek eladami fog.

A hivatalos becslés alapján ezen törzsek fatömege 3653 m.³ haszonfa- s 811 m.³ tűzfában állapított meg. A becsár — mely egyszersmind kiküldési ár — 5392 korona.

A versenyzők által leteendő bánatpénz 540 korona. Árverezni kívánók felhivatnak, hogy fenti bánatpénzzel és 1 kor. bélyeggel ellátott ajánlataikat, a melyekben a megajánlott vételár számokkal és betűkkel tisztán kiírandó s a melyben határozottan kiteendő, hogy ajánlattevő a szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti, a fenti napon — a szóbeli árverés megkezdése előtt — az árverelő-bizottságnak adják át. Utó- vagy későn beérkezett, valamint oly ajánlatok, melyek a megállapított szerződési feltételektől eltérnek, figyelembe nem vétetnek.

Az árverzési és szerződési feltételek az eperjesi m. kir. állami erdőhivatalnál — a hivatalos órák alatt — és a kiszfalva községi volt úrbéresnek elnökénél bármikor megtekinthetők.

Kiszfalva, 1905. júl. 27. **Kvaka András** s. k.,
volt úrbéresnek elnöke.

Kirándulók figyelmébe!

A zborói várba, a Rákóczi-kastélyhoz, a zborói száz hársfához kirándulók legjobban és legolcsóbban étkezhetnek

Kral Károly vendéglőjében = Zborón.

Társasébedek, lakomák rendezése elfogadtatik.

Állást keres

egy kereskedelmit végzett fiatal leány, irodába vagy üzletbe. Irógépet is kezel.

Cím: *B. Jolán*, Zboró.

Eperjes határában fekvő 10,000 □-öl kiterjedésű első minőségű **rét** szabad kézből egészben vagy részben

eladó.

Ügynökök kizárva! = Cím a kiadóhivatalban.

Két-, esetleg háromszobás

földszinti lakást

— hozzátartozó mellékhelyiséggel — október 1-jére **keres** az Eperjesi Izraelita Nőegylet.

Ajánlatok — ármegjelöléssel — dr. *Propper József* egyleti titkárhoz intézendők.

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz

a kiadóhivatal

Eperjes, Főutca 37. sz.